

end de foreligge i selve Budgettet; men hvorledes foreligge de da i selve Budgettet? Naar vi tage dem, som de ere og ikke lægge vore Forhaabninger til den ene eller den anden Side, forekommer det mig, at vi i dette Budget have en virkelig Deficit, saa stor som den Kassebeholdning angives til, hvormed vi maae gaae over fra det ene Aar til det andet. Paa Følelsen har den ærede Finantsminister angivet denne Kassebeholdning til 2 Millioner, og jeg vil med den største Fornøielse holde mig til hans finantstuelle Følelse i saa Henseende. Men disse 2 Millioner maae vi altsaa erindre ere et virkeligt Deficit. Spørgsmaalet vilde ikke have saameget at betyde, naar vi kunde sige til os selv, at dette Aar stiller sig som et særligt, og at der ikke er Fare for noget Lignende i Fremtiden; men nu er jeg derimod, efter Alt hvad jeg kan faae ud af vor nærværende Finantslov, af den Overbeviisning, at Fremtiden ikke vil være mere lovende, at den derimod vil betage os mange af de Hjelpekilder, som vi i de sidste Aar og endnu i indværende Finantsaar gjøre Brug af, for at arbejde os igjennem, og jeg er derfor, selv uden at tage Hensyn til den Iver, hvormed man vil danne et Reservecfond, — jeg skal nemlig gjerne indrømme, at et Reservecfond kan være ganske nødvendigt, men jeg kan ikke indrømme, at det saasnart kan komme tilstede, — af den fulde Overbeviisning, at vi maae stikke os en Indtægtskilde, om vi skulle kunne med Fasthed og Sikkerhed arbejde os igjennem. Man maa vel lægge Mærke til, at Intet har havt en stadeligere Indflydelse paa Staten og Statsforvaltningen overhovedet, end netop den fra Aar til andet sig stadig udviklende Underbalance, som man har maattet søge kunstige Midler til at dække. Det er det, man saa tidligt som muligt skal søge at undgaae. Denne Betragtning var det, der fornemmelig ledede mig, da jeg gjorde opmærksom paa, hvad jeg endnu i dette Dieblisk anseer for et Misgreb, skjøndt jeg paa ingen Maade har fremhævet det som noget Forsættingsstridigt, at, nemlig hvad der udgjør de vigtigste Dele af den hele Finantslovsforhandling, Gageringsreglementerne ikke bringes ind i dette Thing. Den hele Bestemmelse i Grundloven om, at Finants-

forslaget først skal behandles i Folkethinget, taber enhver practisk Betydning, saasnart det bliver til Sædvane at bringe de Lovgivningsarbejder, der danne det fuldstændige og absolute Grundlag for Finantslovsforslaget, først ind i det andet Thing; vor hele Undersøgelse her bliver da egentlig ikke Andet end et Slags Revisorarbejde, idet vi kun skulle sælde en Dom, om ogsaa disse Love, som ere bindende for os, og i hvilke vi Intet kunde forandre, ere tagne tilfulde i Finantsforslaget. Man siger: ja, men vi faae jo ogsaa vor Indflydelse paa dem. Jeg bringer blot i Erindring, hvad der passerede her forrige Aar, og man vil see — og det bør saa være, — at vor Indflydelse paa det, vi behandle sidst, bliver ringere, end den vilde have været, om vi først havde havt det til Behandling. Skulle vi kunne opretholde vort Lokamersystem, maae vi lægge os paa Sinde, saa sjældent som muligt at komme til denne Art Sammenstød, og, om muligt, endnu sjældnere at komme til Forligelsescommissjoner; thi der er tilsidst Intet, som mere vil stille os ad, end netop disse Forligelsescommissjoner. Jeg fremhævede dengang tilstrækkeligt, og jeg har den fulde Overbeviisning, at, om vi vedblive at bringe de vigtigste finantstuelle Lovforslag, de, hvorpaa Finantsloven egentlig beroer, først ind i det andet Thing, for at de derfra kunne komme herind, saa forvanske vi hele Rigsdagsforhandlingens Betydning med Hensyn til Finantsvæsenet. Alle det Slags Ting udvikle sig ved Sædvaner meget mere end ved Lovbud, og den gjensidige gode Forstaaelse mellem Ministeriet og Thinget beroer netop paa, at Ministeriet kan følge disse Sædvaner og erkjende dem mere bindende end det enkelte Lovbud. Naar man skulle komme under Forhold som disse til at prøve, hvad der er den strenge Lov eller ikke, saa er alt det Bedste tabt. Dette er egentlig den væsentligste Deel af den foregaaende Forhandling, som jeg har troet at burde gjenoptage; jeg har holdt den for saa vigtig, at jeg ikke har villet tilbageholde disse Bemærkninger.

Finantsministeren: Den sidste ærede Talers Foredrag gjør det i mine Tanker for Dieblisset kun nødvendigt for mig at fremføre ganske saa Bemærkninger. Hvad angaaer det